

КЛИЧ

THE CALL

РІЧНИК II. Ч. I.

ЛЮТИЙ 1937 FEBRUARY

VOL. II. No. 1.

ЗМІСТ:

"Клич"	1.	Большевизм є жидівським	6.
За морем	1.	Гордість українців	7.
Схаменіться	2.	З книги життя	8.
Що таке життя?	2.	Випродукування молока малочисельною бактерією	9.
Редакційна стаття в 4-ох частинах ..	3.	Зо Світа Української Молоді ...	10.
(До Шановних Передплатників і Читачів "Клича", Важне для попередніх Передплатників "Клича", Помагаймо собі взаїмно, і Суспільний Кредит).		Весела сторінка	11.
Представник "Клича"	6.	Знаймо своїх українських торговців, професіоналістів і фахівців	12.
		Династія Кагановичів	15.

10 цт.

“ К Л И Ч ”

Журнал-Місячник

Видає Видавництво “Клич”.

10630 - 98-ий Стріт, Едмонтон, Альберта, Канада.

А. Г. ГЛИНКА, Видавець і Редактор.

Телефон Резиденції 27343

Передплата \$1.00 річно; поодиноке число 10кт.

Видавництво за оголошення не відповідає.

THE CALL

PUBLISHED MONTHLY BY:

THE CALL PUBLISHERS

10630 - 98th Street, Edmonton, Alberta, Canada.

A. H. HLYNKA, Publisher & Editor.

Residence Phone 27343

Subscription \$1.00 per year, single copy 10c.

Advertising Rates Furnished on Application.

Адреса:

THE CALL

10630 - 98th Street

EDMONTON -:- ALBERTA

Преса є одним із найбільш конечних середників в культурному житті народу.

Преса є одним із найбільш конечних чинників у підвищенню народу на вищий ступінь освіти.

Преса є одним із найсильніших засобів в боротьбі за визволення.

Не допустім до того, щоб українська преса була слабша, як преса ворога-большевика, в українській мові.

“Клич” доложить усіх своїх зусиль, щоб сповинити свої завдання, які він бере на себе — сповиніть і Ви своє супроти него.

Редакція і Видавництво “КЛИЧА”.

К Л И Ч

(Присвячую появившомуся місцевикові "Клич", що почав виходити в Едмонтоні з січнем, 1935 року. — Д. КЕЙВАН).

Чуєте Клич, що гомонить,
Мов дзвін із віддалі?
Чуєте Клич, що все чимраз,—
А все до нас зближаєсь?

Слухайте, Брати, — до боротьби
Він нас кличе вставати,
Наших ворогів із Рідної Землі
На всі вітри прогнати.

Чуєте Клич, як гомонить,
Мов в ясну днину муха?...
То ж берімося до праці всі,
Що маєм сили й духа!

Бо вороги завзялись нас
Зробити своїми рабами,
Забрали вже все, що наше було,
Тепер беруть дитя від мами.

Чуєте Клич, що кличе Вас,
Огляньтесь, назад поверніться,
Й на обіцянки, що плывуть із Москви—
Ви плуйте, а не дивіться!...

Бо Москва сестра лише для москалів,
Москалів Москва голубить,
А український дух, українських людей,
Москва не любила й не любить.

(Редакція "Клича" висловлює якнайширшу подяку п. Д. Кейванові за присвяту ось цієї так красної поеми журналові "Клич". — Ред.)

Ви чуєте клич, далеко не йдіть,
На Ірчанову долю погляньте
Так скоро не біжіть на службу Москві,
А подумайте, краще поспитайте.

Українець, Ірчан, сподобав собі Москву,
Сподобав собі московську праграму,
А тепер на Соловках уже він
Проклинає рідного батька й маму...

Що не тчили його рідне шанувати
І за рідне — життя віддати,
Тому він тепер мусить на Соловках
Найкращі літа марнувати.

То ж чуйте Клич, що кличе Вас
Зверніться з блудної дороги?!...
Ставайте ж у ряди українські сини
Й не треба Вам нічий підмоги!

Читаймо всі Клич, учімося думати
І рідне вчімося шанувати,
Щоб нас не могла "матушка" Москва,
Мов рабів на Соловки слати!...

Дмитро Кейван,
Делф, Алберта.

ЗА МОРЕМ

Сьогодні знов на самоті
Про Рідний Край я ізгадав
(Сім тисяч миль... в далечині)
І тяжко-гірко заридав...

Мій Краю Рідний, Краю мій!
Ти щонайкращий на весь світ,
Чи це Господь хотів Святий,
Що Ти в неволі сотні літ?

Що Ти в неволі, у ярмі,
Де орґії справляє кат;
Сини найкращі в тюрмі
І на хресті Твій Маєстат!?

Хіба лиш панщину й ясир,
Ряд шибениць, гаків, палів,
Соловки, заслання, Сибір...
Господь Ласкавий нам судив?

А... Боже добрий в небесах,
Чому так тяжко нас скарав,
Так нас розсіяв по світах,
Мов лист, що буревій зірвав.

Верни нас, Господи, ще раз,
У Край Наш Рідний, нас верни,
Хай волі дорогий алмоз
Хоч уві сні побачим ми.

Як ні! то небо запали;
Нехай воно Тобі згорить!
Хай з ним пропадуть всі кати,
Хай вся земля з ним спопелить!

Щоб і сліди пропали з нас,
Немов ми навіть не жили!
Ніж мали б бути повсякчас
Із нас лиш парі-раби!

Володимир Купченко, 18. липня, 1934.

СХАМЕНІТЬСЯ!

У нас брати мої,
Чомусь єдності нема,
Бо нас гонить Москва клята
Мов череду на вманья.
На Вкраїні по селах
Комісарі москалі,
Мордують братів наших —
Ми мовчимо мов німі.
На Вкраїні брати наші
Із голоду мруть,
А московські крокодили
Невинну кров із них п'ють.
З наших тут поробилось
Чи мало пролетарів,
Таких, що за Сруля в Москві
Рідного брата би з'їв.
Що брат гине з руки Москви,
Це байдуже тут йому,
Він за хінців бідкається,
За негрів та звірину.
Те, що брат його конає
І купається в крові,
То він його відрікаєсь
Та ще й кричить — куркулі.

Там куркулі завелися,
А українців нема;
Отак кричать, мов на зуби —
Запроданець і Москва.
Він в Канаді, краю вільнім,
Большевиком ся зробив —
І класовим і свідомим,
Вже й голову загубив.
Бо він у Мошка та у Сруля
Під порогом ночував
І від них то свідомости
Бідолашний ся набрав.
Забув батька, забув матір,
Забув брата й сестру,
І голову свою забув,
Та не забув про Москву.
Хоч не має чим думати,
Бо він вже без голови,
Всі думки плинуть до нього,
Аж із самої Москви.
Схаменіться, безувірні!
Та шукайте голови,
Робіть, що ваш розум каже,
А не Срулів із Москви!

Дмитро Кейван, Делф, Алберта.

Що Таке Життя?

Одного разу, коли пташки аж помучилися від співу й панувала тишина, перебив її один малий філософ цими словами:

“Що таке життя?”

Ніхто не був пригтований на таке питання, але малий Воробець скоро відповів:

“Життя, це пісня.”

“Ні, життя, це боротьба й п'їтьма, сказав Крет, котрий шойно підвів свою голову з землі.

“Я думаю, що життя, це розвій, сказала Рожка отворюючи свої листочки на радість Метеликові, що прилетів, поцілував її і скричав:

“Життя, це радість!”

“Радше скажи, що воно короткий літний день”, додала мала Мушка в лету.

“Я не бачу більш нічого лиш працю”, лементувала Мурашка, силуючись над стеблом, котре вона не могла донести.

Сорока лиш сміялася, щоб закрити брак свого знання. Це могло розлюстити всіх і привести до сварки, але якраз тоді Дош почав падати й шепотів сумно:

“Життя, це сльози.”

“Всі ви милитесь,” сказав Орел і вилетів у воздух на своїх великих крилах:

“Життя, це свобода й сила.”

....Вже потемніло й всі птахи пішли спати.

Нічний Вітер зашумів легенько крізь галуззя:

“Життя, це сон.”

Тишина панувала над містом і день вже був близько. Там Студент у своїй самітній кімнаті загасив світло й здихнув—

“Життя, це школа.”

І Молодець вертаючи з нічної забави —нарікав:

“Життя, це одне бажання ніколи не задоволене.”

“Життя, вічна містерія,” шепотів ранній Вітрець.

Тоді рожеве світло розлилося на видно крузі й прикрасило огнистою краскою вершки лісів..... Ранок пробудив своїм поцілунком землю й гармонія запанувала по світу.

“Життя, це початок.”

Перебрано з англійської притчі.

Ізидор Глєнка.

Редакційна стаття
у чотирьох частях.

ДО ШАНОВНИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ І ЧИТАЧІВ "КЛИЧА".

Радію, що з новим 1937 роком ма-жу знову приступити до дальшого видавання журналу "Клич", що почав був виходити в січні, 1935 р. й котрого я видав дві числі.

На цей хвилювий упадок "Клича," складалось декілька важних причин, котрих не вважаю потрібними подавати. Коротко скажу, що якщо я мав би був більше грошей, то зарадити можна б було всему. — Та це минувшина....

Сьогодні — я знову вірою, з більшим досвідом, у кращих матеріяльних обставинах, з більшим ентузіазмом, з більшою завзятістю, і плановістю — дальше продовжаю видавати цей так конечний журнал із так благородними цілями: проти большевизму, за зєднанням українського народу, за піднесенням його культурно, матеріяльно і морально; та впевняю Шановних Передплатників "Клича", що вже тепер "Клич" буде виходити точно й стало.

Чи перечислююся зо своїми власними силами й можливостями — не знаю, але знаю, що сказав один чоловік: "Хто не має віри у себе і у свій народ, той не має права жити на світі".

Я хочу вірити й помагати своїому народові, по своїм скромним силам, хочби видавання цього журналу.

Так мені Боже й Ти Український Народе допоможи!

Антоній Г. Глинка.

* * *

ВАЖНЕ ДЛЯ ПОПЕРЕДНІХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ "КЛИЧА"

Всім попередніх передплатників Клича затягаємо на листу наших теперішних Передплатників і даємо їм кредит за кожний гріш зложений попередно, на конто перед плати на дальше. Всім цим Передплатникам посилатимемо журнал, аж доки не вичерпається їх передплата. Якщо можливо хто з наших Передплатників не одержить числа, з причин зміни адреси, просимо негайно подати нам свою нову адресу.

Видавництво.

* * *

ПОМАГАЙМО СОБІ ВЗАІМНО!

Безогляду на те, чи українські бизнесмени помагатимуть "Кличеві" — оголошеннями, передплатаю, чи добрим словом, вважаємо своїм обов'язком робити все, що в наших силах, щоб допомогти їм, і тим причинитись до піднесення українського народу на вищий економічний рівень. Ми є переконані, що українські бизнесмени вповні знають своє економічне положення, й положення українського загалу, та що освідомлять собі важливість поширення досвіду на подібний візрієць цієї статті.

Кожний знає, що життя стає чимраз більше скомпліковане, існування чимраз стає трудніше. В модерному світі треба боротись із великими фінансами в модерний спосіб. Сьогодні неможливо є довше плити з часом, на сліпо, але треба пристосовуватись до обставин, й треба бути сильними досить, щоб формувати васні умовини. Якщо цього робити не будемо, то приспішимо своє ослаблення, або загибіль.

Українці й Українки, всіх верств!

Здавалось би, що у скрутнім часі, в часі небезпеки другої світової війни, що наш загал майже інстинктивно горнувся б один до другого, щоб спільно й взаїмно ряувати себе, щоб спільно й взаїмно помагати собі — в цілі забезпечення своєї будучності, бо другі цього для нас не зроблять.

Партійництво є доброю річчю і заслуговує на існування, бо такий склад нашого життя й життя інших народів, однак коли партійництво заходить так далеко, що ми

взаємно шкодимо собі радніше чим помагаємо, забуваючи про нашу спільну й більшу ціль, то час такі погляди потрохи "пристрижувати". Кожен, тримай свою партію, роби як твої переконання диктують тобі, але будь тим будуєчим чинником у цілому нашому національному організмі.

Українці й Українки, помагаймо своїм бізнесменам, а Ви українські бізнесмени помагайте й трактуйте належно український загал. Пам'ятайте, що коли Ви стратите гріш у свого, то є можливість, що частина його піде на ціль, щоб змити з нас ту пляму рабів, а як стратите його деінде, без принципу, то знайте, що ви вже назад його не дістанете. Неможна сказати, що наші бізнесмени, на загал, не піддержують наших народніх справ. Дійсно дають багато! Дають усе, рік-від-року! І коли знайдетеся у скрутному положенню, то все таки помагають вони вам, по своїй зможности. Попробуйте цього у чужих! (?)

Якою культурною людиною є та, що принципово помагає своїм! — що думає про той гріш навіть тоді, коли він лишить його руки, в чії він піде. Чи ж все будемо тими, що кажуть "як у вас та сама ціна, як деінде, то я куплю деінде, не кончею в вас". Вже час бути тими, що зат у саму ціну піде до свого, хоч би й дальше, щоб бути принципово людиною. Яка благородна річ мати принцип!

Хочемо завважити, що тут не виключається й наших профіціалістів, котрі майже виключно живуть з українського загалу, їм також добре мати певні принципи.

Гасла Клича: "Помагаймо собі взаємно!" "Одинцем впадемо — спільно встоїмо!"

(Далі буде)

* * *

СУСПІЛЬНИЙ КРЕДИТ

Треба погодитися з фактом, що Албертійський Уряд Суспільного Кредиту існуватиме принайменше ще чотири роки. Що дальше — Суспільний Кредит може захопити й другі провінції, а навіть домінію, або може згубити ґрунт і якась інша нова, або повна, логічна програма може зайняти його місце. — Та немає людини, щоб знала це наперед.

Все таки, вважаємо, що зробимо багато більше добра, для українського загалу в Алберті, коли будемо ставитися до Суспільного Кредиту прихильно, радніше чим ворожо; ко-оперувати, радніше чим безпідставно його поборювати; інформувати український загал про роботу Суспільного Кредиту в правдивому світлі, радніше чим перекручувати все, як це робить більшість чужої преси, котра служить капіталові, а не широким кругам загалу. Оце загально мало б бути становище Клича до Суспільного Кредиту. Певна річ, що Клич не повагається строго осудити те, що вважатиме шкідливим чи несправедливим з погляду українського чи канадійського загалу. Всім цим хочемо сказати, що вважаємо не найкращою полією дивитись на албертійську політику з заплюта, але треба брати в ній участь.

Підкреслимо факт, що Клич не є зв'язаний ні декларує себе ближче жадної одної політичної партії а лиш трактуватиме всіх однаково — те що зле, строго осуджуватиме, а те що добре, висвітлюватиме повною силою.

Клич є журналом загального, надпартійного, характеру, на услугах українського загалу й української й канадійської справи, тому, його погляди будуть висловлюватися з українсько-національної й загально-канадійської перспективи.

Знаємо, що не весь український загал є переконання Суспільного Кредиту, ліберального, консервативного ні С.С.Ф., що й є добре, бо так маєтсья в других народів, наших співгромадян. Однак, все таки, весь український загал повинен ко-оперувати з цим урядом, щоб дати йому можливість перевести план Суспільного Кредиту в життя.

Існують погляди поміж українським загалом, що українські посли п. М. Попіль і Томин не стали в обороні українців, головню тоді, коли Суспільного Кредиту Уряд позбавив заняття декількох українців, котрі в нашій оцінці, робили не менше корисну урядову роботу, як багато не-українців, що лишилися при занятті. Англіїців декілька

також виключено, але на їх місце прийнято других і для них, як загалу, не змінило справи. Під цим оглядом українці дійсно стали покривджені, бо це є ніщо іншого як відібрання способу життя, а беручи пропорціонально до українського населення, багато більше українців повинно працювати на урядових посадах, порівнявши нас із другими народами.

Та тут мало вини приписуємо українським послам, але винуємо український загал, а особливо українські організації, що мовчали в той час. Українські організації, майже ніколи, не спромоглися на порозуміння між собою, хоч у деяких найважливіших справах, щоб час-від-часу спільно могли боротися за життя. І якраз вище згадана справа служити за підкреслений примір, що конче є, щоб бодай головніші українські організації пробували зійтися спільно, хоч на деяких точках—а це, хоч би ради самої справедливості до українського загалу. Українські послы повинні бути лише тими речниками й репрезентантами наших бажань, пропонуємо їм українськими організаціями, і якщо вони відказались би від цього обов'язку, аж тоді можна б безпечно звернути подібний закид проти них, але так довго, як ми всі не знаємо чого ми хочемо, бо не годні порозумітися між собою, то здається, що ми всі винні.

Ми всі кажемо, що в єдності сила — адже ж спільно до діла!

(Далі буде).

* * *

Слід завважити, що большевики в Алберті остаточно рішили "піддержувати" Албертійський Уряд Соціального Кредиту. Хочемо тут пригадати нашим читачам, ті підлі критиканства, що були звернені проти Суспільного Кредиту зо сторони большевиків. Що ж могло спонукати їх до того, щоб вони піддержували СК. тепер? — Вони бачать, що рух СК. є засильний для них, що їх гасла є забліді поруч кличів СК., й їх вигляди на пописи були дуже малі, тому вони рішилися розверчувати його з середини, щоб збити його з дороги.

АКТ ЗМЕНШЕННЯ Й ПОЛАГОДЖЕННЯ СТАРИХ ДОВГІВ УВІЙШОВ У ЗАКОНИ ПРОВІНЦІ АЛБЕРТИ.

(Цей Акт ухвалений Албертійським Урядом Соціального Кредиту у 1936 році, і відноситься лише до старих довгів зроблених перед днем 1. липня, 1932 року).

Безогляду з якою умовою, чи угодою — під висловом чи висновком, і як це не створено б — всякий старий довг сплачується лише після наступного поділу, не більше, а іменно:

Скільки ще не заплаченої суми старого довгу, в день 1. липня, 1932 року, включаючи будьяку додаткову позичку зроблену агріментом, або іншими услів'ями, створюючи, або набираючи довг, разом із ще будьякою позичкою, зробленою після згаданого дня, зменшено всякими ратами заплаченими після того дня, чи це було на рахунок довгу, проценту, чи в формі чого іншого; і від 1. липня, 1932 року, проценту не платиться від жадної частини незаплаченої суми.

Хібащо інакше приказано наступними параграфами, належня сума старого довгу сплачується десятима річними ратами, на 15 листопада, 1937 р., і кожного наступаючого року після цього поділу: Сума першої, другої, і третьої рати є п'ять процент належного довгу; сума четвертої, п'ятої, шостої, і сьомої рати є десять процент належного довгу; сума восьмої, дев'ятої й десятої рати має бути п'ятнадцять процент належного довгу.

Особа, що має сплачувати такий старий довг, може сплачувати його в цілости, або в часті, і будьколи, навіть перед днем приписаним Актом, а особа, що має одержати цю належитість мусить її прийняти.

Представник "Клича"

ГРИГОРІЙ
ЛИТВИН

Подаємо до відома ширшому українському громадянству Альберті, що п. Григорій Литвин, із Едмонтону, виїжджає з відчитами в Альберті, в ціли поінформувати українського загалу про намічену роботу "Клича", як рівнож буде давати відчитати на найактуальніші темі нашого життя в Канаді. Відчитати п. Литвина будуть надпартійного характеру, й тому просимо різних околиць, в Альберті, звертатись до нас листовно, щоб зменшиши трудом можна було порозуміватись і заряджувати його відчитати. Рівнож просимо відноситись до п. Литвина з повним до вірям. П-н Литвин здаватиме писемний звіт зо своєї поїздки в кожному числі "Клича", й буде описувати про відношення різних околиць, товариств, й осіб, до "Клича" й до нього самого як представника.

А. С. ЛІСІ, ЛОНДОН.

Большевизм є жидівський

Ціллю цього опису є доказати, що большевизм є жидівський. Большевизм репрезентує один із послідніх етапів, у програмі жидівства, в цілі домінування світа.

Неможливо є, в рамках цієї розвідки, входити в давніший етапи, в котрих лібералізм, масонство, і марксизм приготувляли ґрунт для большевизму. Цю частину тратовано в особному описі, "Ера Демократії: Ера Світового Уладку".

БОЛЬШЕВИЗМ НЕ Є КОМУНІЗМ

Комунізм не є большевизм. В большевицькій Росії немає спільної власності землі, речей ні гроша, ані немає рівної платні для всіх. Ці два непрактичні поняття, під іменем комунізму, були способом при помочі котрого москалі обманулись і приняли цілком-що інше, а це — большевизм.

Адже ж, що є большевизм?

Большевизм є державний капіталізм, практикований і проваджений в интересах жидівства. Жида, будучи непродуктивно нацією, цілком не дописали в великому фарсі П'ятилітки, тому, що вони ніколи не надавалися творити, лише експлуатувати те; що вже було створене другими, однак у цьому випадкові, вони дійсно пробували, але безумовно їм не вдалося.

Дивне нахилання до большевизму, яке

є замітне в найменше сподіваних місцях у Великій Британії сьогодні, поясняется тим, коли усвідомимо собі, що большевизм є жидівським знаряддям; бо ідея комунізму, котра приготувляє "покривджених", для комунізму, є піддержувна силою жидівського гроша, існування котрого, як політична сила, стає чимраз замітніша навіть для найменше підозріваючого британця.

СПІЛЬНОСТЬ ЖИДІВСЬКОГО ГРОША Й КОМУНІЗМУ

У здемаскуванню цієї спільності, цитуємо жида Дезрейлого з його історичного твору, "Життя Лорда Юрія Бентліка", написаного в 1852 р., у часах, коли революційні повстання напружували Європу й конвульсія: "Вплив жидівства", він пише, "можна дослідити в минулому вибуху деструктивного принципу в Європі. Повстання виміряне проти традицій й аристократії; проти релігії й власності. Знищення семітичних принципів, позбуття жидівської релігії, чи це в Мосаїчній чи Християнській формі, природна рівність людей, й скреслення власності є проголошені Секретними Організаціями, що складають Провізійні Уряди, і люди жидівської раси є у проводах у всіх із них. "Вибрані—Богом люди" (жида) кооперують із атеїстами; найбільш обдурмані грабіжники власності об'єднуються з комуністами; дивна й "вибрана" раса бере за руку все "шумовиння" й "низи" Європи, і все це, бо вона бажає знищити невдячне Християнство, котре винно її навіть своє власне імено, й цієї тиранії вона довше зносить не може."

Певне, що немає більшого авторитету; і те, що було правдиве в 1852 р. є правдиве сьогодні.

ЧОМУ ВИБРАНО РОСІЮ

Першою жертвою упала Росія. Причиною чому вона вибрана перша було те, що вона була одинокою країною, котра обороняла себе законами від жидівської континіації й контролю. Большевизм є пімста зо сторони жидівства на Росії, спонукана азійського ненавистю і тиранією.

Жида, уважно й добре вибрали собі ґрунт. Слов'янин із природи не є індивідуалістичний; він є терпеливий, призвичасний до тиранії й фаталізму. Він прийняв ідею комунізму, а одержав доконаний факт большевизму. Він прийняв ідею рівної платні і власності для всіх, а його коштувало 20 мільйонів душ, подвійно кривавого кошту Світової війни — це ціна його власного виголодження й невірності під жидами.

Перший прямий удар був зорганізований жидом Парвусом, під зміненим ім'ям (Докінчення на сторони 13)

Гордість Українців

Коли чуєте—милий, чистий мов срібло голос, кожного понеділка, середі й п'ятниці, почерез радіо стацію С Ф Р Н, від год. 6:00 до 6:30, ввечір, то знайте, що це співає українка п-на О. Смолик, дочка п-ства Василя й Катерини Смоликів з Едмонтону. П-на Смолик, мабуть є першою українською співачкою в Канаді, що стало співає на радіо.

Понижче подасмо дещо зовідоцтв п-ни Смолик:

В 1933 р., п-на Смолик одержала сертифікат, рівний срібному медалю, як першу нагороду в сопрановім солю, на Едмонтонським Окружнім Фестивалі.

В 1934 р., вона одержала срібну медалю у сольовій сопрановій класі, на Албертійському Провінційальному Фестивалі, в Летбриджі; також, виграла чашу "Едмонтон Джорнал" за чемпіонство в сопрановім солю на виставі "Едмонтон Велш Ейстедфод".

ОЛЬГА СМОЛИК

В 1935 р., на "Бойз енд Гірлз Фейр", вона виграла медалю, за солю, в сопрановій класі; як також, виграла шельд, за одержання найвищих значків на цілому фестивалі "Бойз енд Гірлз Фейр".

На Албертійським Провінційальним Фестивалі, що відбувся в Едмонтоні — вона одержала першу нагороду в сольовій сопрановій класі, рівняючись срібному медалю.

Одержала першу нагороду в дуєті з п-ною Маріон Бовкот.

Також першу нагороду в Велш Ейстедфод виставі, в сольовій сопрановій класі.

В 1936 р., на Албертійським Провінційальним Фестивалі, що відбувся в Келгарах,

одержала першу нагороду, рівну до срібного медалю за сопрановий спів.

Грала найголовнішу роль в Його Величестві "Тіаффор".

Минувшого року п-на О. Смолик скінчила учительський семінар і є вчителькою.

П-на Смолик здобуває українцям ім'я — своїм співом. Її англійці називають "Нашою Грей Мур", славною оперовою співачкою Зл. Держав. За це український загаль зможе відплатитися п-ні Смолик, якщо тисячі листів засиплять Радіо Стацію С. Ф. Р. Н., упомінаючись, щоб взяли її на програму "Канадіан Радіо Корпорейшен", значиться, щоб слухали її співу по цілій Канаді. Поможім їй досягнути цього ступеня, своїми листами й своїм безнастанним упомінанням, а вона здобуде для нас багато більше!

З КНИГИ ЖИТТЯ

Рівність нерівних є нерівність. — Дж. Сантаяна.

Вістуном комунізму був Карл Маркс — його писання часто цитовані, менше читані, а ще менше розуміють їх — Герберт Вівіан.

Є лиш один доказ здібности — діло. — М. С.

Давніші проповіді про пекло були дуже подібні теперішнім промовам про біжучі події. — Ендерсон Гералд.

“Що їсти в студену погоду?”, пише “Літерарі Діджест” у наголовку. Що їсти в будяку погоду є питанням багато більшої ваги? — Вестон Лідер.

Наш Уряд наступного тижня візьме певні кроки, щоб здержати піднесення цін у минулому тижні. — Толедо Блейд.

Люде вірять у те, що вони бажають, щоб сповнилося. — Ю. Цезар.

Доляр ніколи не може впасти так низько, як деякі люде, щоб дістати його. — Грінвіль (С. К.) Підмонт.

Найбільшу прислугу, що можна зробити для християнських людей є повернути їх до християнства. — Палатка Ньюз.

Комар кусає ту руку, що кормить його. — Фіненшіал Америка.

Коли знайдешся у скрутному положенні і все обернеться проти тебе, аж здаватиметься тобі, що не видержиш хвилини довше — не опускайся тоді, бо це якраз є та хвилина й те місце звідки завертається хвиля у твою сторону. — Гаріет Бічер Стів.

Кожня нація є за розоруженням других націй. — Вашингтон Пост.

Сказано, що в Англії є кілька мільйонів людей без заняття, не включаючи шляхти (панів і лордів). — Омага Ворлд Гералд.

Вже як державні мужі поpróbують все го, що можуть, вони остаточно піддадуться й піchnуть робити те, що треба. — Бетелгем Глоб.

Знайте, що чоловік, котрий переходить попри вас роки й не звертає на вас найменшої уваги, а раптом закликає вас по імені й привітає вас, не читав нічого ні про етику ні про ввічливість. — його лише йменували на щось. — Нью Йорк Трібюн.

“Чи може мужчина любити дві жінки в один час?” питає автор. — Не може, якщо вони довідаються. — Ньюзпейпер Ентерпрайз Асоційейшен.

Як приємно бачити, коли черевики, що коштують \$2.00 є знижені з \$12.00 на \$9.99. — Бофало Ньюз.

Колись було погано, як дощі нищили збіжжя, але тепер, коли дощі нищать простори на котрих грають “гольф”, то ситуація стає вже дійсно загіршена. — Лейбор Вашингтон.

Передчасна захланність є часто причиною втрати того, що людина вже мала. — Ейсон.

В Патагонії знайшли твердий закам'янілий череп людини, один мільйон років старий. — Дивно, як маленька людина змінилась за весь той час. — Манітоба Фрі Прес.

Чи стратегія не є лиш делікатною назвою на обман, але сполучена з воєнним ділом і тому ошляхотнена? — Т. Г. Пир.

Час є старий суддя — він справедливо осуджує всіх обвинувачених. — Шекспір.

Ніхто не повинен забагато зупинятись над минувиною, що є повна помилок, розчарувань та всего іншого, що завжди нагадує — “як би” — бо все це розстроює, зневірює й затупляє розум і душу. — Естер.

Одним із найбільших джерел щастя в нашому житті є дорога до цілі. — М. С.

Не обманюй себе, що близька знайомість оправдує тебе, щоб ти говорив уразливі речі до своїх знайомих. Противно! Чим ближче знаємо кого, тим більше потрібно поводитись тактовно й ввічливо. Лише в конечних випадках, що часто не трапляється, старайся, щоб твої приятелі вчилися неприємних речей від своїх ворогів. — Голмз

ІВАН ПРОЦЬКИЙ, ввс., Едмонтон.

Випродкування молока малочисельної бактерії

ІВАН
ПРОЦЬКИЙ,
ввс.

Шановний автор загаданої розвідки тим самим не лише допомагає "Кличу", але й причиняється до поширення знання про цій науковий діяльні, котрого нашому українському загальному, у кожній галузі, так багато треба. На цьому місці гаряче закликаємо більше наших професійних і наукових сил, котрі основніше студіюють певну галузь, щоб подавали короткі наукові розвідки до Клича, одного з українських журналів в Канаді, а Клич радо міститиме їх, з чого український загальний певне багато користатиметься.

В іншому місці цього журналу шановні читачі знайдуть замітку, перебрану у скороченню за старокрайової преси, про трагічне явище, що існує на Західній Україні (під Польщею), котра говорить, що там українська дітвора найбільше вмирає, пропорційно до дітвори польської і жидівської. Вмирає 20 українських дітей на кожних 100. Подано як дві головні причини цього факту: низький економічний рівень життя (неудача), а також гостро підкреслений факт, що знання гігієни (науки чистоти й здоров'я) серед українців дуже мало поширене. Той самий журнал привносить велику частину знань українським науковим силам й організаціям, що достаточним виконують своїх громадських і національних обов'язків у поширенню знання гігієни і т. т.

І всюди, де лиш українці живуть, треба як найбільше поширювати поміж ними знання гігієни і т. т., а це відіграє важливу роль у цілому складі нашого життя, в напрямі зменшення числа передчасних смертей і підкопання здоров'я, котрого цінність є не зрівняна у життя.

Знаємо, що молоко є одною з пожив, що має у собі найбільше різних складників конечних для здоров'я; знаємо, що від цієї поживи залежить здоров'я десятків або й соток тисяч українських дітей і дорослих, тому вважалося пожитком подати розвідку надзвичайно цінною. На перший погляд деякі наукові назви можливо виглядатимуть незрозумілими пересічному читачеві, але перетавши цілу розвідку, читач не лише зрозуміє цінність змісту, але й деталі цього опису.

Ред. Клича.

Протягом останніх двох або трьох десятих років, зроблено багато дослідної роботи над питанням — як можна випродкувати молоко, що мало б у собі якнайменше бактерій. Багато дечого винайдено й написано, так, що немає найменшої причини на те, щоб продуцент молока не був принайменше ознайомлений із принципами у

зв'язку з випродкуванням молока малочисельної бактерії.

Джерела, з котрих плодяться мікроорганізми, в додатку до тих, що вже є у молоці, є: повітря у стайні, начиння, шерсть і вим'я звірини, особа що доїть і багато дечого додаткового.

Число множення бактерій збільшується, якщо молоко не остигнеться до потрібного ступення температури, щоб задержати зріст бактерій.

В цій розвідці я обмежусь на чотирьох головних принципах щодо випродкування молока малочисельної бактерії, а іменно:

1. Чисті корови в чистим вим'ям і дійками.
2. Вживання путні з вузьким верхом.
3. Стерилізування начиння (посудин).
4. Остуджування молока до 55°F, або нижче й держати його в цій температурі.

Перша точка вимагає охорони від зараження шерстю звірини, а це досягається, коли звірину будуть держати належно чистою. Щоб зробити це, треба часто чистити звірину, мити й витирати дійки й вим'я. Підстилювання повинно бути таке, щоб до звірини не чіпалась всяка нечисть. Немає менше важливим є, щоб стайня завжди була вистарчою чистою, а найбільше підчас доїння. Хоч повітря у хліві не є найбільшим плодовином заразків бактерій, то все таки треба дбати про чистоту стайні.

А далше — корови, що дають молоко з високим числом бактерій або, що мають "мастісис" є не пожадані й їх треба з поміж череди позбутися.

Тому, що перше молоко (початкує) має в собі більше бактерій на кубічний сантиметр, як решта молока, то позбування цього першого молока знизить число бактерій. Звичайна процедура є здоїти геть перших три або чотири струї молока й це повинно робитися часто.

Чисті руки зменшують скорше, як брудні, число організмів, тому треба руки все вмивати перед кожним доїнням і треба уважати, щоб руки не торкались молочної струї, коли доїться. В додатку, скажемо, що чисте убрання має також велику вагу, та що уважні способи при праці коло продуктів, що є для людського вжитку, є необхідними.

Треба вживати путень із вузькими верхами, або з санітарними верхами, тому, що вони зменшують простір почерез котрий всяка нечисть може впасти до середини, (Докінчення на сторони 16)

Зо Світа Української Молоді

ПАВЛО БАЙРАК

Дня 3. жовтня, 1928 р. молодий "Павлусь" Байрак перший раз ступив своєю ногою на канадійську землю, котра остала його прибраною вітчиною по-сьогодні.

Вродився в селі Гадинківцях, копичинського повіту. Народну школу скінчив у рідному своєму селі, а до гімназії вчався у місті Чорткові. Описав рідний брат його, Григорій, спровадив його до Канади, де в місті Едмонтоні укінчив публичну школу, а відтак записався до "Едмонтон Текнікал Гайскул", де укінчив дворічний електричний курс. По скінченню технічної школи, дістав заняття в адміністрації "Українських Вістей", де працює по-сьогодні.

Поза своєю працею п. Байрак видає багато свого часу і труду в українських Товариствах. Він є ширим прихильником Гетьманського Руху й був загальним секретарем цієї організації аж до минулого року, де вложив багато праці. Молодий п. Байрак є одним із найкращих наших молодих аматорів і декламаторів в Едмонтоні. Він часто виступає у важних ролях.

Щодо ширших поглядів п. Байрака, то він став великим прихильником "Молодечої Надпартійної Ідеї", де могла б горютихся вся наша молодь.

А щодо веселої сторінки життя, то п. Байрак каже, що любов немає границь — і дивлячись на його зникну, чи ж можна винувати дівчат?!

Г. ТИЖУК

Один із найактивніших молодих людей в Канаді поміж молоддю є п. Григорій Тижук. Він приїхав до Канади при кінці 1928 року, і майже від першого дня працював між українською молоддю. Почав організувати молоді організації СУМК в 1931 році, для котрої він працює й по-сьогодні.

П-н Тижук завзято поборює большевизм і дав сотки відчитів в цій цілі протягом останніх вісім років. Він не стає бути активним поза своїм заняттям. Він працює вже довгий час в асекураційній Ко., "Вестерн Лайф". Адреса

офісу: 405 Тегдер Билдинг, Едмонтон. Телефон 25631.

Кожний українець чи українка, що задумує брати асекурацію, повинні взяти її через п. Тижук, котрий заслуговує на піддержку від українського загалу в Канаді. Бо чому мали б ми давати свій асекураційний бізнес чужому, тому, що ніколи нас не знав і в нашу користь ніколи нічого не зробив. П-н Тижук помагає українцям й українці повинні помагати йому.

ОРЕСТ ЗАРСЬКИЙ

Молодий п. Орест Зарський народився в самому столичному місті Алберти, Едмонтоні, дня 10 серпня, 1914 р. Публичну школу укінчив у містечку Бойл, Алберта. "Гайскул" укінчив в Едмонтонській Сепаратній Школі. Укінчив "Комершел Скул" минулого року. І цього року вчався до учительського семінара ("Нормал Скул"). Завдяки його здібности він зійшов вибраний головою Студентської Унії в "Нормал". Це мабуть перший раз в Алберті, а може й в Канаді, що українець займає цей пост між великим числом студентів різних народностей.

Поза своїми студіями молодий п. Зарський багато цікавиться українським культурним життям. Він є одним із передових молодих аматорів і співаків при Народному Домі в Едмонтоні. Від давна належить до аматорського й драматичного товариства "Боян", при Нар. Домі. Належить до "Едмонтон Фюзилера Бенд", граючи на кларнеті.

В студентському товаристві ім. М. Шашкевича, в Едмонтоні, через пару років був секретарем. Є одним з популярних членів Української Молоді в Едмонтоні.

Хотят родився й виріс у Канаді, цікавиться долею й недолею Українського Народу.

Сказано, що половина людей є зайняті пр ирільництві.—Певно, що так. — Це ж є спосіб в який друга половина живе. — Литя Рок Аркансас Газет.

Я вірю думці її, хоч знаю, що вона обманює мене.—Дж. Сантаяна.

Учитель: "Чого ми вчимося від бджол, діти?"

Учень: "Щоб не датись вжалити."—Д.

ВЕСЕЛА СТОРІНКА

Знайшов йому рівних. — Суддя: "І що ти робив, коли ти почув, що обвинувачений вживав такі погані слова?"

Поліцей: "Я сказав, що йому не місце бути між добрими людьми, і я привів його сюди."—Бостон Тренскріпт.

Студент: "Пане Професоре! Як довго міг би я жити без розуму?"

Професор: "Почекай, побачимо."—Е.Б.

Солодких двадцять. — Поліцей: "Так скоро, як я побачив, що ви йдете на скруті, я зараз подумав—сорок п'ять найменше."

Женщина, що їхала авто́м: "Як ти посміє?! — То певне цей капелюх, що надав мені вигляд такої старої!"—Масонік Крефтс мен.

Гаврило: "Я журюся, така злива, а моя жінка пішла в місто."

Микита: "Нема чого журитися, вона певно поступить до якогось склепу."

Гаврило: "То ж це якраз зажурило мене."—Петфайндер.

"Чи ваш чоловік книжковий хроб (той, що завсіди бродить у книжках)?" — спитала перша жінка.

"Ні, лиш звичайний, широ відповіла друга." — Кейп Аргас.

Власник таного годинника зайшов до годинникаря. Його годинник був погано погаратаний.

"Я зробив помилку, коли я пустив його на землю," сказав власник годинника.

Після огляду годинника, годинникарь відповів:

"Те, що ви пустили його на землю не було помилкою, але те, що ви підняли його."—Е. Б.

Учитель: "Тхо може назвати мені одну важну річ, яку маємо тепер, а не мали її 100 літ тому?"

Студент: "Мене."

"Дорогі мої," сказав священик (мурина), "тема, яку я вибрав собі для проповіді сьогодні є: 'Брехуни'. Кілько з вас у цьому зібранні читали 69-тий розділ Мафтея?" Майже всі з присутніх піднесли руки вгору. — "Добре," відповів священик. "Ви якраз є теми, до котрих я хочу говорити цю проповідь. — 69-го розділу Мафтея нема ніде." — Д. С.

Одного разу Сталін пішов купатися у ріку й притім зловив його корчі, так, що він мусів кричати за поміччю. Робітник, що переходив попри ріку, скочив у воду й витягнув сновиду на берег. Коли Сталін запитав робітника, якої нагороди хоче за те, що врятував його життя, то робітник відповів, що нічого не хоче лиш, щоб Сталін нікому цього не сказав, що він врятував його.

Помилка: І вони пібралися й жили щасливо навіть й опісля.—Д. С.

Не можна повірити всьому, що чуємо, —але повторити можемо. — Д. С.

Попробуйте цього: "Як же ви спинили свого чоловіка, щоб все до пізної ночі не сидів у місті?"

"Та як, недавно він прийшов дуже пізно до дому, так, що навіть не світив світла, а я закликала: — "То ти Іване, серденько?" — а мій чоловік називається Петро."

П-ні Торопкало: "Я бачила, як молодий хлопець пробував поцілувати вашу дочку."

П-ні Пудало: "Чи вдалося йому?"

П-ні Торопкало: "Ні."

П-ні Пудало: "Як так, то це не була моя дочка."

Молі: Іван такий оригінальний. Він каже мені речі, що нікому іншому й не приснилося би сказати."

Ольга: "Що?! Він можливо питає тебе, чи вийдеш заміж за нього?"—Д. С.

Говорячи про безробіття — пересічний чоловік має 12,000,000,000 клітин розуму.—Д.С.

Підхмелений панок підняв слухавку телефона:

"Гальо! Гальо!"

"Гальо," відповів оператор у центрі.

"Гальо!"

"Гальо!"

"Дивно," сказав панок, "як ця манта чудно відбиває голос."

Амбітний. — "І ти вдоволяєшся тим, що ходиш хата від хати й жебраєш?", спитала господиня дому.

"Ні пані," — відповів молодий чоловік. "Я незадовго буду мати досить грошей, щоб купити собі авто."—Д. С.

ЗНАЙМО СВОІХ УКРАЇНСЬКИХ ТОРГОВЦІВ, ПРОФЕСІОНАЛІСТІВ І ФАХІВЦІВ

Д. С. ФЕРБЕЙ

Здається, що немає української хати в Альберті й декуди поза Альбертою, де не знаходилась би українська книжка, музичний інструмент, рекорди, грамофони, ноти й сотки інших річей, щоб не походили з Української Книгарні п. Фербея — Ukrainian Book Store, 10348-101 Стріт, Едмонтон. — Телефон 24255.

П-н Фербей є одним із визначніших піонірів-бізнесменів в Едмонтоні. Він є власником української книгарні вже 23 р., і є знайий всім верствам українського загалу в Альберті й поза Альбертою як рівнозначнішим нашим англійським співгромадянам в Едмонтоні. В додатку до самої книгарні, п. Фербей вже довгі роки стало асекурує від огню.

В родині п-ства Фербеїв є четверо дітей. Леся, найстарша їх дочка, укінчує Факультет Домашнього Господарства, на альбертійському університеті. Осип практикує в аптіці фармасетику. Він є молодий симпатичний хлопець. Наталка й Борис, наймолодші, ходять до публічної школи й до української Рідної Школи. Резиденція п-ства Фербеїв є під числом 10763-93 Ст., Едмонтон.

П-ство Фербеї помагають в громадській українській праці цілою родиною і п. Фербей давав і дає на різні українські цілі поверх 23 роки.

Український загал повинен якнайбільше підтримувати ось таких наших українських бізнесменів.

ВАСИЛЬ ГАВРИШ

П-н Василь Гавриш приїхав до Канади з Галичини в 1912 році. В бізнесі від 1917 року. В перших кількох роках займався різними бізнесами, а останніх 10 років веде й управляє канцелярією: National Immigration & Colonization Co., 10275 101 Стріт, Едмонтон, ч. телефону 27204.

В додатку поза іміграційним і колонізаційним бізнесом п. Гавриш продає різні асекурації й займається Real Estate.

За час своєї іміграційної роботи, п. Гавриш спровадив сотки родин з Європи до Канади, й його варто взяти б за примір,

як солідного й справедливого чоловіка в його лінії бізнесу. Він здобув собі ім'я і повагу між українцями й англійцями.

В 1929 р. п. Гавриш одружився з п-ною Марією Горбай. Панство Гавриші мають одного маленького сина, Василя Нестора. Резиденція п-ства Гавришів знаходиться під числом 10808-98 Стріті.

На українські народні цілі ніколи не відмовляється давати, й обидвоє п. і п-ні Гавриш є одними з найактивніших українців в Едмонтоні, в українських організаціях. Такі люди гідні підтримки від українського загалу в бізнесі.

ВАСИЛЬ
МАРЧИШИН

Ширшому українському загалові п. Василь Марчишин є знайий, як один з українських піонірів-бізнесменів, в Едмонтоні. Він приїхав до Канади молодим хлопцем, ще в 1913 р., і по-верх 20 років живе в Едмонтоні, ч.та займається бізнесом. В перших початках він мав різні бізнеси, але останніх 11 років успішно провадить свою власну масарню — бучерню — гросерню, під іменем: Home Meat Market, 10342-101 Стріт, Едмонтон, Телефон 26365.

П-н Марчишин є родинний. Одружений з дочкою п-ства Григорія й Катерини Глинки, з Делф, Альберта. В п-ства Марчишиних є троє дітей: Нестор 13 років, Леся 11, і Славка 8. Всі троє діти ходять до публічної школи. Дім п-ства Марчишиних знаходиться під числом 10630-98 вулиця, Едмонтон. Телефон резиденції 27343.

В бізнесовому заведенні п. Марчишиного працюють українські робітники. Лінія його бізнесу є—вироблення всіх маскарських виробів, як сальцесонів, ковбас, балонів, різних вудженняв іт.і. Фірма п. Марчишиного стало висчілає замовлення в Альберту, Саскачевані й Бритіші Колумбію. У склад його бізнесу входить і також повна лінія гросерії і свіжого м'яса. В місті замовлення доставляє. Тисячі люлій купують свої наживи в склепі п. Марчишиного й тисячі яловолени.

П-н Марчишин дає на різні українські цілі й помагає різним добрим справам, та бере активну участь в українському й канадійському житті. Український загал повинен підтримувати таких люлій як п-н Марчишин.

Д. ПРОНЮК

П-н Д. Пронюк є власником Української Краєвської Робітни:— The Expert Tailors, 10346 - 101 Стріт, Едмонтон. Він ширшому загалові відомий, як з бізнесового так і з громадського життя. За весь час його кравецтва в Едмонтоні, років 22, він здобув собі сталий бізнес і до нього все вертається його старі "костюмери". Він старається своєю доброю роботою задержувати своїх покупців настало.

П-н Пронюк є родинний. Число його дому є: 9540 - 104 Евню, Едмонтон.

В заведенні п. Пронюка можна набути, до міри й на замовлення, різного роду сути, літні й зимові оверковти. Минувшого року п. Пронюк побільшив своє заведення й має на складі всі мужеські прибори, як сорочки, краватки, шалі, панчохи і т.і.

Кожний українець повинен давати хоч частину свого бізнесу п. Пронюкові. Панство Пронюки роками дають на різні народні цілі й обое віддають багато праці в українських організаціях.

ВАСИЛЬ ДОРОШ

П-н В. Дорош приїхав до Канади молодим хлопцем 1914 року, з села Ілїнець, повіту сьятинського. Має одного брата в Канаді, в Стерко, Алберта, — Дмитра. Дуже скоро вивчився англійської мови й укінчив учительський семінар в Келгарах. Учителював більше як 10 років.

Від 1929 р. почав будувати більш будинки, як церкви, школи, й кращі модерні дома. Укінчив курс архітектури — I. C. S., Скрентон, Па., також цього самого року укінчив інженерський електричний курс, в Провінційній Школі Технології, в Кергарах.

В останньому році п. Дорош виключно віддає електричній роботі й будуванню. Він стає найпопулярнішим електро-техніком і будівничим між українцями в Алберті.

П-н Дорош виробляє плани й будує більш будівлі, як школи, церкви, народні дома, шпиталі, й модерні дома; як рівнож виробляє плани й вкладає електричні проводи. Бере замовлення на різні електричні прибори.

П-н Дорош є одним із щирих й активних українських працівників. Помагає вся-

ким народним справам матеріально й морально. Дав десятки відчитів на українських околищах.

Українці повинні піддержувати наших українських будівничих і електро-техніків, радніше чим давати заробляти чужим, котрі не помагають й не допоможуть нам під жадним оглядом. Адреса п. Дороша:

Ritz Hotel, Room 1, Едмонтон,
Телефон 25614.

БОЛЬШЕВИЗМ Є ЖИДІВСЬКИЙ

(Продовження зо сторони 6)

на Гелпгенда, в злуці з Німецьким Генеральним Штафом; "Сізон Репорт," видрукуваний Американським Комітетом Публічної Інформації, в 1918 р., в цілости доказує злуку між жидівськими банкерами в Німеччині й фінансуванням Леніна й Троцького, для революції. Між іншими точками видрукуваними в документах виданих Урядом Зл. Держав, знаходиться наступно поданий лист:

Штокгольм, 21 вересня, 1917.

До п. Рафаїла Шолана.

Дорогий Товаришу,

Банок, М. Варберга, отворив рахунок, для помочі товаришеві Троцькому на одержання телеграми від голови Рейн-Вестфалійн Синдикат. Адвокат, можливо п. Кестрофф, одержав амуніцію і зорганізував транспортацию разом з грішми *** на чії руки сума в квестії, бажана Товаришем Троцьким, має бути зложена.

З братерським привітом,

Фурстенберг.

Це доказує большевицьку злуку з жидом банкіром, Максимом Варбергом, братом Павла Варберга з Куги Леоб і Ко., в Нью-Йорку, котрий був швагром Якуба Шиффа, голови тої виключно-жидівської фірми, котрий так завзято ненавидів Росії, що він не хотів дати алінтам жадної помочі в позицках, аж доки Злучені Держ. не ввійшли в війну.

Якщо треба ще більшого доказу на те, що жидівські фінанси є пов'язані з большевиками, примір большевика не-жиди Карасіна (жонатого в жидівкою), може послужити. Карасін був замішаний в плановому революційному вибуху в 1907 р.; він тоді працював у Семоні Шукерт, зв'язано з А. Е. Г., великим електричним заведенням, де жид Ратенав був президентом. В 1909 р., Карасін став управителем у галузі цього заведення в Ст. Петербургу. В 1917 р., він був у Штокгольмі з Фурстенбергом (підписувачем вище поданого листа) і їздив із ним до Берліна, а коли большевицька революція вибухла, він пішов до своєї давньої

роботи з Сіменз Шукерт, і в цей самий час, Ленін назначив його головою п'яťох Відділів у Світському Уряді, включаючи транспорт і достачу пожив. Пов'язання цієї особи з жидівськими фінансами, поза Росією, є цим доказане до невідкличності.

Так високо Світський Уряд цинив поміч Кугн Леоб і Ко., жидівських банкірів з Нью-Йорку, що він дав першого роду привітання цим супер-капіталістичним репрезентантам тої фірми, коли Фелікс Варберг відвідував Росію в 1927 р. і п-ні Отто Кагн у 1931 р. Зв'язання жидівських фінансів із большевизмом було менше, як тоді, коли Дезрейлі писав у 1852 р.

БОЛЬШЕВИЗМ МАЄ ЗА СОБОЮ СИМПАТІЮ ЖИДІВСТА

Дня 4. квітня, 1919 р. ось це признав "Джувіш Кронікл", котрий сказав: "Багато є у самому факті большевизму, в факті, що так багато жидів є большевиками, в факті, що ідеали большевизму в великій мірі є нерозлучні з найкращими ідеалами Юдаїзму".

Ізраїл Цангвіль, в промові хвалив: "Та раса, що видала Біконсфілда, Релінга, Монтаґо, Клоца, Курта, Ейснера, Троцького."

ТРАКТУВАННЯ ЖИДІВ У БОЛЬШЕВИЦЬКІЙ РОСІ

В Росії, "анти-семітизм" є злочином за що карають смертю. Юдейська газета, "О-банд Меїес", з 29. грудня, 1931, каже: "Світський Уряд вважає анти-семітизм за виявлення контр-революційности". Лорд Марлєй, в Фінзбері Парк на 28. грудня, 1932, сказав: "Російський Уряд рішуче дивиться на расовий анти-семітизм як на контр-революційність."

Все це тому, що большевизм є жидівський.

Жиди, пробують здержувати найелементарніші докази, і час-від-часу друкують неправдиві байки про нужду, яку переживають жиди в руках Світів, — ондак, головний рабін Глускин і п'яťох інших рабінів заперечили ці байки у своїх апелях до жидів по цілому світі, щоб не піддержувати чужої агітації проти Світського Уряду Росії. Цей апель був друкований в Москві, на 27 лютого, 1930, і вклячав наступні вислови: "Світський Уряд одинокий, що веде явну боротьбу проти анти-семітизму;" "він ліквідує соромливі закони, що обмежували жидівські права;" "за наші релігійні переконання, ми ніколи не терпіли переслідувань під Світами". Читачеві пригадується Християнські переслідування в Росії під Світами.

Великі простори в Кримі й Біро Бідян виключно призначені для жидівського по-

селення; ці "нові дома для жидів" були успіхом, тому, що жидівство не може працювати, та помимо всегo інтенція Світів є ясна. Жиди дійсно мають спеціальні привелеї.

В лютім, 1932, жид І. Монтаґо, говорив у Менчестер про "Росію" в імені "Прийте-лів Світської Росії". Він сказав, що закиди про опресії жидів Світами, були нахабними брехнями. Світи визволили всіх жидів від всіх неможливостей надано їм ще за царизмом.

Лейтант-Кол. С. Л'Е. Малови, також у Менчестер у лекції виголошений для Жидівського Літературного Товариства, 17. січня, 1932, сказав: "Якщо режим змінявся б у Росії, то жиди знайшлися б у дуже небезпечнім положенню, головну у полудневій Росії, де жидам дано багато землі."

ЗНАК ЖИДІВСЬКОЇ КОНТРОЛІ

Кожний російський жовнір під Світами носить на шапці жидівський символ контролі, звізду з п'ятьома ріжками.

(Докінчення буде)

HOME MEAT MARKET

19342 - 101st STREET
EDMONTON -:- ALBERTA

Найбільша українська масарня й бу-чарня в Західній Канаді. Стало висилає замовлення на різні масарські вироби, як ковбаси, сальцесони, болони, всякі вудження і т.і. — в Алберті, Саскачевані й Бритії Колумбії

Все має повну лінію свіжого м'яса й grosетерії.

В місті Едмонтоні замовлення доставляе.

Телефон 26365

В. МАРЧИШИН, управитель.

Вирвався на волю. "Чи повірите? Він дійсно втік від престолу."

"Втратив нерв, а сподіють."

ДИНАСТІЯ КАГАНОВИЧ

"Наша Правда", часопис, що виходить нелегально в Орехов-Суевск, редагований групою робітників, представляє ролю, що відіграють брати Кагановичі у Партії Урядового СРСРського Апарату:

Каганович ч. 1, Л. М., є:

1. Сталінін репрезентант у секретаріаті "Зік" (Центрального Комітету Партії).
2. Член Політ Бюра.
3. Член "Орг-Бюра" й голова Комісії Партійної Контролі.
4. Перший секретар до "Обком" і "Горком" (індустріальних комісій).
5. Член "Торгсін" (журналу для чужинців).
6. Голова Партії Вісмох й Урядових Комісій.

Каганович ч. 2, М. М., є:

1. Член "Зік" і "Взік".
2. Член "Орг-Бюра".
3. Репрезентант громадського комісаря для Більшої Індустрії.
4. Член Унії Торговельних Журналів.
5. Голова трьох Державних Індустріальних Комісій і б. б.

Каганович ч. 3, І. М., є:

1. Голова Екзекутиви Комісій Горков Округа.
2. Член управи Державних Публіцистів СРСРської Унії.
3. Член "Осояхім" (авіації).
4. Член Совітів для ко-оперативних організацій.
5. Голова СРСРського Округа для льокальної індустрії.

Каганович ч. 4, С. М., є:

1. Місто-голова унії у фабриках полотняних виробів й організації фабрик вовняних виробів.
2. Член СРСРських Громадських Комісарів для освіти.
3. Голова організації "Текстайл Заведень".
4. Член Довірочної Управи Полотняної Індустрії й член різних державних комісій.

Каганович ч. 5, (мало інформацій).

Каганович ч. 6, * Р. М., є сестра вище згаданих братів Кагановичів. Вона є:

1. Голова Відділу Медичних Достач на Унію СРСРських Концентраційних Примишень.
2. Членка управи "Ред Кресент".
3. Членка Совітів із Московської Організації "Ручної Індустрії".

В долатку до вище поданих "товаришів" і "товаришків", поважне число своїх родини Кагановичів є розміщене по поса-

дах по цілій СРСРській Унії, особливо в індустриальній адміністрації. В окрузі Орехов-Суевск, брат "товаришків" Каганович ч. 4, з назвиском Голдман, займає становище "Торговельного Управителя", ч. 3 у фабриці Подолтяних Виробів; а вуйко "товаришків" Каганович ч. 5 є гедовою "Індустриальних Продуктів на наглі замовлення".

Цей допис у "Нашій Правді" закінчується запитанням до "товариша" Сталіна: Кілько коштує пролетарську державу підтримка родини Кагановичів і їхніх чисельних своїх, коли офіційна місячна платня Кагановича ч. 4. перевищає 3,800 рублів (без бонусів)?

* Ч. 6 живе з "оваришем" Сталіном як його "близька товаришка".

Ось бачите, Шановний Читачу, а українці кажуть, що немає "своїх" при владі в СРСРі — а вище згадані хто як не "свої". — Це ж всі "наші". — Ред. Клича.

ВИ ДІСТАНЕТЕ ДОДАТКОВУ ВАРТІСТЬ ТЕПЕР

Коли пішлете гроші через

**CANADIAN
NATIONAL EXPRESS**

Нині, коли пішлете свої гроші до дому, то ваші рідні дістануть більше за ваші гроші, і дуже мало значить чи вони виплачені в доларах чи в крайовій валюті — ви дістанете більше за свого долара.

Можете післати свої гроші поштою, через редю, або просто каблем. Ви можете післати їх до кожного країн в Європі, крім Росії (С.С.С.Р.), де вони є доручені до найближчого Торгсін склепу на кредит ваших кривих. Ви дістанете посвідку підписану особою, до якої гроші є заадресовані.

Вразі коли б затратились або хто їх украв з поміж листів, то дістанете цілу суму назад. По дальшій інформації вдавайтесь до найближчого Стаційного Агента Кенедієн Нешенел Рейлвейс, або пишіть до:

**MR. GEO. S. COWIE,
Assistant Treasurer**

**CANADIAN NATIONAL EXPRESS
360 McGill Street Montreal, Que.**

ВИПРОДУКУВАННЯ МОЛОКА МАЛО-ЧИСЕЛЬНОЇ БАКТЕРІЇ

(Продовження зо сторони 9)

Яким способом виключається зараження від звірини, та людини, що доїть і повітря. Це зараження виключає: брудоту, нечисть, підстилку, землю, порплі і т.б., усе те має у собі заразки часто в великих числах і вони зараз розходяться в молоко.

Тому, що начиння може бути відповідальне за велике додаткове число бактерій у молоці, то найважливіше є, щоб начиння стерилізувати й держати його в цьому стані. Є багато способів стерилізування посудин й кожна метода має як свої додатні сторони так і відємні. Зогляду на легке обладнання, низьку ціну оперування й добрий результат, я схилився до вжитку "гарячоповітряної шафи" ("гот ейр кабінет").

Стерилізація цією методою вимагає доброго вимиття посудини й поставлення відтак в шафку, перевернувши її догори дном. Тоді огрівається шафку газовою кухенкою аж поки не досягне температури 130°C; опісля треба огонь скрутити. Це становить практичну стерилізацію. Начиння лишається у шафці сухе й стерилізоване аж доки не потрібно його — і це здержує зараження або зріст бактерій, якщо все це точно виконується.

Тут треба підкреслити, що молоко, від часу як воно лише вим'я корови аж поки воно вийде на продаж, повинно виключноходитись у стерилізованій посудині.

Якщо бажається здержати зріст бактерій і продавати молоко малочисельної бактерії, то треба піти принайменше ще один крок дальше, а це потреба охолодити молоко. Збільшення бактерії є також здержане "джермісідаль" акцією, котра є найбільш ефектовна й служить довше, якщо молоко охолоджене до 55°F або нижче. Молоко можна скоро охолодити спускаючи посудини

ну з молоком у зимну воду, але є потрібно, щоб вода сягала вище як молоко в посудині, щоб охолода була успішна. Треба також запам'ятати, що муситься часто міняти воду, якщо бажається, щоб все було холоднє й чисте.

При вживанню чотирьох легких і можливих способів, а іменно: чистих коров й вимени, путні з вузькими верхами, стерилізування посудин й охолодження молока понижче 55°F, зможе кожний продукувати молоко малочисельної бактерії, котре відповідатиме вимогам урядового нагляду й публичного здоров'я.

Українська найпопулярніша ресторація в Едмонтоні,

New Ritz Cafe

10348 - 97th Street, Edmonton, Alta.

Смачні страви, ввічлива услуга, й приступні ціни для кожного.

ГРИГОРІЙ МАРТИНИШИН
і ПАВЛО ЦЕБУЛЯК, власники.

Лік на Сиве Волосся

ORIENTAL GRAY HAIRRESTORER TONIC

Рішучо приверне сиве волосся назад до його природного кольору, такого який був в молодих літах.

Цей Тонік не є краскою DYE, його вживається як всякий інший Тонік до волосся, натирається руками. Не закрасить шкіри на голові ані рук, не шкідливий, не змивється.

Також знамените средство до знищення порплів на голові. ГАРАНТОВАНЕ.

Отже приверніть своєму сивому волоссю природний колір і виглядайте 20 літ молодшими.

Ціна Тоніку за фляшку \$1.85
Пробня фляшчина \$1.00

Замовляйте впрост від:—

ORIENTAL DISTRIBUTORS

P. O. Box 423—K

Edmonton,

—:—

Alberta

Коли Хочете Виглядати Гарно

зайдіть до:

SASKATOON BARBER SHOP
and BEAUTY PARLOR

За роботу ручнмо.

I. МУДРИЙ, власник.

10232 - 97th Street

EDMONTON --:-- ALBERTA

Телефон 25388

ВАЖНЕ:

— Кожний українець, що дає передплату на "Клич" тепер, стає не лише передплатником "Клича", але допомагає будувати його.

Чи Ви Шановний Читачу, бажаєте причинитися до збудування "Клича"? — Якщо так, то спішіть зо своєю передплатою.

Народ, що не має сильної преси, не може бути свідомою нацією.

Стан преси — то є ступінь розвитку Народу.

В Злучених Державах виходить близько 18 тисяч різних часописів і журналів.

Головним обов'язком кожної свідомої одиниці повинно бути, підтримувати свою пресу.

"Клич", є одиницею надпартійний журнал в Канаді, присвячений всебічному висвітлюванню справ, що відносяться до українського життя.

"Клич", є дзеркалом українського життя в Канаді, на Рідних Українських Землях, й є дзеркалом світових подій.

Кожний свідомий українець, що хоче мати збірню протибольшевицьких матеріалів повинен передплачувати "Клич".

У кожній, навіть найменшій українській околиці, повинен бути хоч один сталий репрезентант "Клича".

Чи вимагаємо забагато від Вас, коли звертаємось до Вас з проханням, щоб Ви зложили річну передплату в сумі \$1.00? Ваш долар, причиниться до помочі сталого видавання цього журналу.

Всі українські околиці, що бажають почути промовців з рамени цього журналу, повинні листовно звернутися на адресу "Клича".

При кожнім купівлі, замовленню чи іншим професійнім "бізнесі" прохаємо згадати "Клич", цим допоможете йому.

Весілля й
родинні
групові знімки —
це наша спеціальність.

9987 Jasper Avenue,
Edmonton, Alberta

DEAYTON

ФОТОГРАФ

Побільшусьмо і
новітньо відбиваємо
старі знімки.

Телефон
21213

Наймодерніша Ресторация

в ЕДМОНТОНІ

GEORGIA CAFE

9711 Jasper Ave., Edmonton

(Напроти 97 Стріту).

Уряджено:

ДЛЯ САМІТНИХ,
ДЛЯ РОДИН,
ДЛЯ ГРУПОВИХ,
ВИГІДНЕ МІСЦЕ ДЛЯ
БІЛЬШИХ ТОВАРИСТВ.

Найкращої якості:

ОБІД,
ВЕЧЕРЯ,
СНІДАНОК
ПЕРЕХУСК.
НЕДІЛЬНІ ОБІДИ —
ЦЕ НАША СПЕЦІАЛЬНІСТЬ.

УМІРКОВАНІ ЦІНИ.

Отворено днем і ніччю

Власник й Управитель, Українець,
ГРИГОРІЯ ЗАВИК.

Телефон 28277.